

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/27/2017
Identifikačné číslo spisu: 2015200635
Dátum vydania rozhodnutia: 10.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200635.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalovaného): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica proti žalobcovi: ŠHK 37 Piešťany s.r.o., IČO: 36 274 232, so sídlom ul. Hlboká č. 92, 921 01 Piešťany, zast.: JUDr. Jaroslavom Čollákom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie ul. Floriánska č. 19, 040 01 Košice, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. júla 2016 č.k. 14S/143/2015-108 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22. februára 2017 č.k. 14S/143/2015-147, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 12. júla 2016 č.k. 14S/143/2015-108 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22. februára 2017 č.k. 14S/143/2015-147 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie na finančnom orgáne

1. Rozhodnutím č. 1194589/2015 z 20.07.2015 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“- č.l. 15) žalovaný ako odvolací finančný orgán konajúci v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trnava (ďalej len „správca dane“) č. 9201402/5/167107/2015 z 22.01.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“).

Podľa § 74 ods. 4 Daňového poriadku v znení relevantnom na preskúmanú vec odvolací orgán napadnuté rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to

dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím bol podľa § 68 ods. 5 a 6 Daňového poriadku žalobcovi ako platiteľovi dane (viď aj jeho IČ DPH) vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej len „daň“, resp. „DPH“) za zdaňovacie obdobie september 2013 na tom skutkovom základe, že oproti nadmernému odpočtu vykázanému žalobcom v daňovom priznaní bola správcom dane po vykonaní daňovej kontroly naopak zistená daňová povinnosť na DPH.

Podľa § 68 ods. 5 Daňového poriadku v citovanom znení správca dane v rozhodnutí vydanom vo vyrubovacom konaní vyrubí daň alebo rozdiel dane oproti vyrubenej dani.

3. Vyrubenie dane pri aplikácii ustanovenia § 49 a nasl. ustanovení zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 222/2004 Z.z.“) správca dane odôvodnil tým, že štetním za príslušné zdaňovacie obdobie boli zistené také skutočnosti a vykonané dôkazy, ktoré odôvodňovali potvrdiť výsledok daňovej kontroly uvedený v protokole z daňovej kontroly č. 9201402/5/5004530/2014 z 11.11.2014 (ďalej len „protokol“).

Podľa § 49 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak

a) pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c) je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

4. Nehodnovernými majú byť podľa správcu dane údaje fakturované na vstupe, ktoré sa týkajú nasledujúcich zdaniteľných obchodov žalobcu:

1) zabezpečenie technickej podpory v prospech žalobcu od žalobcom označeného dodávateľa CY Dust Slovakia s.r.o., Piešťany (ďalej len „dodávateľ služby“), za ktorej vykonanie vystavil dodávateľ služby spornú faktúru z 30.09.2013,

a) technická podpora pri zápasoch spočívala podľa konateľa v rozmiestnení zábran, v upratovaní štadióna a okolia,

i) avšak pri vykonávaní technickej podpory nebol prítomný, nechodil reálne vykonávanie technickej podpory kontrolovať a sledovať,

ii) konateľ nevedel uviesť, kto konkrétne vykonal technickú podporu pri zápasoch, kto vykonal prepravu zábran, prípadne iných zariadení na zabezpečenie technickej podpory,

b) v zmysle účtových dokladov mala byť technická podpora vykonávaná subdodávateľom IX-technik, s.r.o., Nitra (ďalej len „subdodávateľ žalobcu“),

i) dňa 28.02.2014 bola ukončená registrácia na DPH u subdodávateľa žalobcu s tým, že posledné zdaňovacie obdobie,

ii) policajné predvedenie konateľa subdodávateľa žalobcu (pán Y. S. evidovaný bytom M.) na deň 22.05.2014 skončila neúspešne,

iii) menovaný na uvedenej adrese nebýva približne už dva roky,

iv) získaný telefónny kontakt na konateľa subdodávateľa žalobcu bol neaktívny,

2) realizáciu doplnenia 24 ks LL led sport 48 svietidiel vrátane Led driverov za účelom osvetlenia zimného štadiónu (ďalej tiež „modernizácia osvetlenia“) mal v súlade s Dodatkom č. 4 k Zmluve o nájme

nehnuteľnosť vykonať dodávateľ spoločnosť Bratislavské stavby s.r.o., Bratislava (ďalej len „dodávateľ zariadenia“), pričom svietidlá mal dodať konateľ subdodávateľa žalobcu osobne, za ktorú realizáciu vystavil dodávateľ služby spornú faktúru z rovnakého dátumu 30.09.2013

a) s nasledujúcim rozsahom činností podľa cenovej ponuky dodávateľa služby z 25.07.2013 a objednávky žalobcu z 02.08.2013

i) montáž a demontáž jestvujúceho osvetlenia - 46 000,00 €,

ii) demontáž pôvodnej konštrukcie uchytenia - 78 263,00 €,

iii) doplnenie konštrukcie uchytenia - 26 000,00 €,

iv) doplnenie svetiel - 38 720,00 €,

v) montáž pôvodnej konštrukcie - 86 237,00 €,

vi) montáž novej konštrukcie a 86 237,00 €,

vii) osadenie nových svetiel - 18 702,55 €.

b) mesto Piešťany predložilo Záznam z obhliadky zimného štadióna k 21.01.2014

i) suma údržby a opráv za rok 2013 predstavuje čiastku 86.522,15 € (žalobcom obdržaná faktúra však bola vystavená na sumu 397.121,46 € - ďalej len „cena modernizácie“),

c) predvolanie na vypočutie konateľa dodávateľa zariadenia (pán Z.-G. T. - občan Rumunská)

i) sa vrátilo s poznámkou „non réclamé“,

ii) ďalšie predvolanie bolo prevzaté ale nikto sa nedostavil,

iii) registrácia na DPH bola dodávateľovi zariadenia zrušená k 31.03.2014,

iv) posledné daňové priznanie na DPH podal dodávateľ zariadenia za 4. štvrťrok 2012,

v) za kontrolované zdaňovacie obdobie dodávateľ zariadenia nepodal daňové priznanie na DPH,

d) dodávateľ služby podal za zdaňovacie obdobie september 2013 dodatočné daňové priznanie s dátum 27.01.2014

i) t.j. v deň prevzatia výzvy správcu dane na predloženie dokladov,

ii) daň z faktúry za doplnenie osvetlenia zimného štadióna pre daňový subjekt vo výške 66.186,91 € nebola v riadnom daňovom priznaní na DPH priznaná a odvedená,

e) konateľ dodávateľa služby (pán N. E.) uviedol, že

i) predmetné faktúry vystavil, avšak tieto neboli uhradené a ani nevykonali žiadne kroky na vymoženie pohľadávky,

ii) nevedel uviesť, prečo v riadnom daňovom priznaní neodviedol daň za dodanie a zhotovenie osvetlenia,

iii) nevedel uviesť, koľko a kto tam pracoval a či títo ľudia mali oprávnenie na práce vo výškach, prípadne na elektrikárske práce.

f) neskôr predložený (18.09.2014) projekt na dielo „Rekonštrukcia osvetlenia zimný štadión Piešťany“ bol vyhotovený spoločnosťou EDECON, s.r.o., Trnava

i) konateľ tejto spoločnosti (pán Z. J. O.) uviedol, že bol v mesiaci jún 2011 vyhotovený na objednávku spoločnosti LEA Team, s.r.o., Piešťany (zodpovedná osoba pán Y.),

ii) úhrada projektu bola vykonaná na základe faktúry z 30.06.2011

iii) niekedy v lete 2013 ich pán Y. znovu kontaktoval,

iv) požiadavka doplniť cca 24 svietidiel za účelom televíznych prenosov,

v) nakoľko nešlo o rozsiahle práce, nebola nová dokumentácia z júna 2013 na osvetlenie ľadovej plochy (ďalej „projektová dokumentácia“) fakturovaná.

5. Na základe vykonaných dôkazov v zmysle § 24 Daňového poriadku (najmä preverenie dokladov prenajímateľa zimného štadiónu - mesto Piešťany, porovnanie predpokladanej a vykázanej ceny modernizácie ako aj konateľa dodávateľa služby, ktorý nevedel označiť akékoľvek činnosti spojené s predmetom zdaniteľného obchodu) správca dane dospel k záveru, ktorý si osvojil aj žalovaný, že u vyššie uvedeného dodávateľa zariadenia nevznikla daňová povinnosť v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. nakoľko žalobca nepreukázal, že zdaniteľný obchod dodávateľ zariadenia uvedený ako platiteľ na faktúre zrealizoval, a tým nemohol vzniknúť ani nárok na odpočítanie dane u žalobcu.

6. V súvislosti s námietkou žalobcu, že správca dane sa nevysporiadal s vyjadreniami žalobcu z 18.09.2014, žalovaný uvádza, že správca dane požiadala žalobcu o doplnenie skutočností uvedených vo vyjadrení Výzvu na predloženie dôkazov č. 9201402/5/4293212/2014 z 19.09.2014.

7. Vo vzťahu k vypočutiu konateľa pána N. E. ako svedka dňa 26.05.2015 žalovaný uviedol, že menovaný bol vypočutý v rámci doplneného konania za prítomnosti konateľa žalobcu a splnomocneného zástupcu - spoločnosti ALFA AUDIT TAX, k.s. (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 571035/2015 z 26.05.2015).

Čo sa týka rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vychádzajúceho z nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 241/07-44 (Naffta, a.s. c/a Najvyšší súd Slovenskej republiky, na ktorý žalobca poukazoval v podanom odvolaní, sa nevzťahuje k problematike DPH, ale k dani z príjmov právnických osôb. Správca dane na žiadnom mieste v preskúvanom rozhodnutí netvrdil, že nárok na odpočítane DPH nebol žalobcovi uznaný z dôvodu neplatnosti zmluvy zo súkromnoprávneho hľadiska.

II.

Konanie na správnom súde

8. Proti preskúvanému rozhodnutiu podal žalobca za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Trnave žalobu zo 11.08.2015.

Po 01. júli 2016 krajský súd konal o podanej žalobe v zmysle § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“).

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Krajský súd v Trnave ako správny súd posúdil zákonnosť preskúvaného rozhodnutia a postup správnych orgánov podľa § 177 ods. 1 S.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v preskúvanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 S.s.p., nariadil vo veci pojednávanie a po oboznámení sa so spisom správcu dane dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu orgánmi daňovej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci (najmä bod č. 14 a č. 36 napadnutého rozsudku).

Preto postupom podľa § 191 ods. 1 písm. e) S.s.p. vo svojom rozsudku (ďalej len „napadnutý rozsudok“) vyslovil, že preskúvané rozhodnutie zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 191 ods. 1 písm. e) S.s.p. v citovanom znení správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak

e) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci,

10. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Daňového poriadku, zák. č. 222/2004 Z.z. ako aj na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej na účely rozsudku len „Súdny dvor“) a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise správcu dane, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd zdôraznil, že sa stotožňuje s právnou argumentáciou žalovaného, že v prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom iba formálna existencia faktúry, ako aj preukazovanie zaplataenia súm uvedených na faktúrach, nie sú predpokladom pre odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH.

11. Takisto sa správny súd stotožnil s názorom žalovaného, že v konaní nebolo preukázané, že dodanie technickej podpory pri zápasoch ŠHK 37 Piešťany a doplnenie osvetlenia zimmého štadióna fakturované faktúrami označenými v preskúvanom rozhodnutí boli dodané spoločnosťami označenými na faktúrach.

12. Avšak správca dane (vid' bod č. 24 napadnutého rozsudku) sa nestotožňuje s argumentáciou žalovaného, že zistený skutkový stav bol postačujúci na posúdenie veci, nakoľko žalovaný ani správca dane v rámci posudzovania zdaniteľných obchodov (obchodných transakcií) realizovaných medzi

žalobcom a dodávateľom služby nepreverili dostatočným spôsobom vzťah subdodávateľa žalobcu s dodávateľom služby.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené je podľa správneho súdu potrebné doplniť dokazovanie (vid' bod č. 26 napadnutého rozsudku) správcom dane nasledovne:

„Správca dane nedostatočne zisťoval pobyt konateľa spoločnosti IX - technik, s.r.o. Y. S., keď predvolanie na ústne pojednávanie sa vrátilo s poznámkou pošty adresát neznámy. Správca dane síce požiadal o súčinnosť Okresné riaditeľstvo policajného zboru Trnava ohľadne doručenia predvolania Y. S., ale len na adrese R. XXX/XX, M., avšak nevykonal zisťovanie pobytu, kde sa v skutočnosti zdržuje, napr. prostredníctvom Sociálnej poisťovne, cez evidenciu obyvateľov a podobne.“

14. Tiež správny súd nasledovne poukazoval (vid' bod č. 27 napadnutého rozsudku) aj na nedostatočné dokazovanie vo vzťahu k dodávateľovi zariadenia, najmä za účelom zistenia, kto reálne doplnil osvetlenia zimného štadióna:

„Správca dane nedostatočne zisťoval u subdodávateľa - obchodnej spoločnosti Bratislavské stavby, s.r.o., či vykonala doplnenie osvetlenia zimného štadióna, a či v tejto súvislosti spolupracovala s pánom X., ktorého označil svedok N. E. ako osobu, s ktorou spolupracovala pri zabezpečení predmetného osvetlenia.“

S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba je dôvodná.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

15. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 10.08.2016 (č.l. 117) spísanú zamestnancom žalovaného s požadovaným vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

16. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že správny súd:

k písm. g):

- nesprávne konštatoval nepreskúmateľnosť preskúmaného rozhodnutia a že zistenie skutkového stavu daňovými orgánmi bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, nakoľko

o správca dane preveroval pobyt konateľa subdodávateľa Z.. Y. S. cez súčinnosť s orgánmi PZ SR (vid' závery správneho súdu v bodoch 25 a 26. napadnutého rozsudku),

o správca dane preveroval spoluprácu dodávateľa zariadenia s pánom Konečným, ktorého krstné meno si napriek tvrdenej spolupráci konateľ pán N. E. nepamätá (vid' závery správneho súdu v bode 27 napadnutého rozsudku),

o menovaný ani nemal vedomosť, na akom právnom základe (dohoda. plnomocenstvo) je založená spolupráca pána X. s dodávateľom zariadenia),

o za tejto situácie malo dôkazné bremeno zaťažovať žalobcu,

k písm. h):

- sťažovateľ nesúhlasí s možnosťou aplikácie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Sžf/1/2011 zo dňa 15. marca 2011 na preskúmanú vec,

o ďalej sťažovateľ poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. č. 8Sžf/51/2013, 3Sžf/66/2014 alebo sp.zn. 8Sžf/51/2010.

17. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súdu v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

B)

18. Z vyjadrenia žalobcu z 01.12.2018 (č.l. 129) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ neuvádza žiadne nové právne relevantné skutočnosti. Ďalej žalobca zrekapituloval právne názory správneho súdu ohľadom vytýkaného nedostatočného zistenia skutkového stavu správcom dane.

19. K argumentom správneho súdu uvedeným v bode 31. napadnutého rozsudku žalobca zaujal stanovisko, že žalobca ako platiteľ DPH a ako objednávateľ tovarov a služieb objektívne (nielen v tomto prípade) nedokáže preukazovať skutočnosti týkajúce sa subjektu, ktorý je v subdodávateľskom vzťahu so žalobcovým dodávateľom. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že materiálna stránka (reálne dodanie tovarov a služieb) nebola zo strany sťažovateľa spochybnená.

20. Čo sa týka ďalšej argumentácie sťažovateľa, žalobca polemizoval s opisom spôsobu (obvyklý spôsob) a potrebou (nadbytočné) vykonávať ďalšie dokazovanie.

21. Tiež sa žalobca vyjadril k druhému dôvodu kasačnej sťažnosti (odklon od rozhodovacej činnosti kasačného súdu) s tým, že citované rozsudky nie sú aplikovateľné na preskúmaný prípad.

22. Ďalej žalobca zosumarizoval pod bodmi 1. až 16. skutočnosti, ktoré mali byť vykonaným dokazovaním počas daňovej kontroly a vyrubovacieho konania na základe aktivity žalovaného (čo vyplýva z obsahu spisu) zreteľne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané.

23. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Pre prípad úspechu si žalobca uplatnil právo na náhradu trov kasačného konania proti žalovanému.

IV.

Právne názory kasačného súdu

24. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačná sťažnosť je v zmysle § 462 ods. 1 S.s.p. dôvodná, a preto v súlade s kasačnou právomocou mu zverenou zákonodarcom rozhodol o zrušení napadnutého rozsudku a o vrátení veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. mája 2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

25. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

26. Kasačný súd zdôrazňuje, právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka

konania s akýmkoľvek rozhodnutím súdu a ktorý môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.). Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný (§ 439 ods. 3 písm. a/ a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.) jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa (procesnou) s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok v kasačnej sťažnosti objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti (§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

1) K ekonomickým aktivitám športových subjektov za odplatu:

27. Sťažovateľ namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

28. Nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom je zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

29. Kasačný súd sa musí v preskúmanej veci predovšetkým vyjadriť k osobitostiam ekonomických činností (§ 3 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z.) v oblasti športu za odplatu. Daň z pridanej hodnoty v oblasti pôsobenia športových klubov, športových združení (asociácií) alebo iných športových subjektov (ďalej tiež „športový subjekt“) ako zdaniteľných osôb v zmysle § 3 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. naráža často v ich praxi na nesplnenie podmienky § 49 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. Ide o objektívny spor medzi základným charakterom športových subjektov, ktoré sú založené zväčša a najmä na presadzovanie verejného záujmu pri výkone športu (pre súčasné podmienky viď § 2 zákona č. 440/2015 Z.z. o športe a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a okrajovými činnosťami, ktoré, hoci so športom súvisia, tak ich hlavným cieľom nie je napĺňanie uvedeného verejného záujmu.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení zdaniteľnou osobou je každá osoba, ktorá vykonáva nezávisle akúkoľvek ekonomickú činnosť podľa odseku 2 bez ohľadu na účel alebo výsledky tejto činnosti.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení ekonomickou činnosťou (ďalej len "podnikanie") sa rozumie každá činnosť, z ktorej sa dosahuje príjem a ktorá zahŕňa činnosť výrobcov, obchodníkov a dodávateľov služieb vrátane ťažobnej, stavebnej a poľnohospodárskej činnosti, činnosť vykonávanú ako slobodné povolanie podľa osobitných predpisov, duševnú tvorivú činnosť a športovú činnosť. Za podnikanie sa považuje aj využívanie hmotného majetku a nehmotného majetku na účel dosahovania príjmu z tohto majetku; ak je majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, považuje sa jeho využívanie na účel dosahovania príjmu za podnikanie v rovnakom pomere u každého z manželov, ak sa manželia nedohodnú inak.

Podľa § 2 zákona č. 440/2015 Z.z. v aktuálnom znení ekonomickou činnosťou (ďalej Verejným záujmom v športe je podpora a rozvoj športu mládeže, zabezpečenie prípravy a účasti športovej reprezentácie Slovenskej republiky (ďalej len "športová reprezentácia") na významnej súťaži, ochrana integrity športu a podpora zdravého spôsobu života obyvateľstva.

30. V preskúmanej veci nie je rozhodujúce, kto má vo vlastníctve predmetný majetok tvorený najmä stavbou označenou ako zimný štadión, lebo túto otázku rieši zmluva o nájme nehnuteľností a nebytových priestorov (ďalej tiež „zmluva“) ako súkromnoprávny vzťah medzi mestom Piešťany a

žalobcom s nutnosťou si vyžiadať písomný súhlas na akékoľvek technické zhodnotenie (najmä stavebné úpravy a iné investície). Naopak, vo veci ide o dodanie stavebných úprav (služieb) formou modernizácie osvetlenia, ktorých cieľom bolo vyhovieť požiadavkám na zabezpečenie tvrdených televíznych prenosov (viď napríklad vyjadrenie svedka Z. J. O., konateľa spoločnosti EDECON, s.r.o.), resp. reklamácií nedostatočnosti osvetlenia zo strany rozhodcov (prípís z 02.10.2014 spoločnosti ALFA AUDIT TAX, k.s., Piešťany). Avšak z obsahu spisu správcu dane (napríklad čl. II bod. 7 zmluvy stanovuje záväzok na verejné korčuľovanie v rozsahu min. 2 hodiny týždenne alebo strpieť činnosť iného športovému oddielu - Amatérsky krasokorčuľarsky oddiel) nevyplýva, že by sa táto modernizácia osvetlenia mala využívať každodenne, t.j. v čase, kedy prebiehajú najmä tréningové alebo iné činnosti športovcov na zimnom štadióne bez evidentnej nutnosti zabezpečovať podmienky pre televízne prenosy.

31. V súvislosti s uvedeným ako aj so zisteniami správcu dane zákon v ustanovení § 54 vymedzuje na účely DPH pojem investičný majetok, kam nepochybne patrí aj uvedená modernizácia osvetlenia (písmeno c/). Potom, ak si žalobca chcel uplatniť právo na odpočítanie dane, bolo jeho dôkazným bremenom najmä preukázať, prečo za jeho základ dosadil celú cenu modernizácie, hoci podľa ustanovenia § 49a zák. č. 222/2004 Z.z. je nutné rozlišovať medzi investičným majetkom použitým a nepoužitým na účely podnikania (hore citovaný § 3 ods. 2).

Podľa § 49a zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení daň uplatnenú na investičný majetok uvedený v § 54 ods. 2 písm. b) a c), ktorý je zahrnutý v majetku platiteľa a ktorý platiteľ použije na účely podnikania, ako aj na iný účel ako na podnikanie, odpočíta platiteľ len v rozsahu použitia tohto investičného majetku na podnikanie.

Podľa § 54 ods. 2 písm. b) a c) zák. č. 222/2004 Z.z. v citovanom znení investičným majetkom na účely tohto zákona sú

b) budovy, stavebné pozemky, byty a nebytové priestory,

c) nadstavby budov, prístavby budov a stavebné úpravy budov, bytov a nebytových priestorov, ktoré si vyžadovali stavebné povolenie podľa osobitného predpisu.

2) K DPH pri stavebných činnostiach:

32. Sťažovateľ ďalej nesprávne právne posúdenie (v podrobnostiach viď bod č. 16) vytýka procesu, kedy správny súd posudzoval jeho skutkové závery pri preverovaní zdaniteľného obchodu. Kasačný súd pri uvedených sťažnostných bodoch musí vychádzať z podstaty dotknutého zdaniteľného obchodu, t.j. že išlo o modernizáciu osvetlenia vo vyššie uvedenej cene modernizácie. Kasačný súd si môže vzhľadom na cenu modernizácie iba vytvoriť prvotnú predstavu (viď bod č. 4 ods. 3a), že malo ísť o rozsiahlu dodávku služby, ktorej vykonanie je v zmysle § 55 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) podriadené stavebnému konaniu. Túto skutočnosť nepriamo potvrdil konateľ spoločnosti EDECON, s.r.o. tým, že z jeho strany došlo k vypracovaniu projektovej dokumentácie a v spise správcu dane sa aj časť z tejto dokumentácie z júna 2013 pre realizáciu Osvetlenie ľadovej plochy Elektro - silnoprúd nachádza (príloha č. 16 spisu správcu dane; zväzok I.). Tiež uviedol (zápisnica z 08.10.2014), že k doplneniu malo dôjsť na strednej časti hracej plochy na rampe.

33. Stavebný zákon vykonávanie stavebných činností (prác) nutne spája s vedením sprievodnej dokumentácie ako je najmä stavebný denník (žalobca tvrdí, že išlo o výškové práce vyvolané umiestnením svetiel pod strechou štadiónu), s evidenciou rôznych povolení (najmä ak ide o elektrické rozvody o napájanie na jestvujúce, resp. vytváranie nových elektrických rozvodov) vrátane kolaudačného rozhodnutia. Práve v bodoch č. 6 a 7.1 sú jednoznačne stanovené podmienky uvedenia do prevádzky a prevádzkové podmienky nasledujúcim spôsobom:

„6. UVEDENIE DO PREVÁDZKY

Uvedenie do prevádzky vykoná elektrotechnik - špecialista na vykonávanie odborných prehliadok a skúšok. Pred uvedením do prevádzky je nevyhnutné ukončiť montáž a vykonať odbornú prehliadku a skúšku zariadenia - o tom vyhotoviť písomnú správu o prvej odbornej prehliadke a odbornej skúške.“

„7.1. Požiadavky na kvalifikáciu pracovníkov.

Montáž, údržbu a obsluhu elektrických zariadení môžu vykonávať len osoby s odbornou kvalifikáciou

podľa vyhlášky MPSVR SR č. 508/2009 Z.z.

Pre samostatnú prácu na el. zariadení musí mať pracovník odbornú kvalifikáciu podľa §22 vyhlášky MPSVR SR č. 508/2009 Z.z.“

„7.3. Požiadavky na vykonávanie prehliadok a skúšok el. zariadení.

“Pred uvedením do prevádzky musí byť celé zariadenie odborne prehliadnuté, odskúšané a doložené správou o vykonanej prehliadke a skúškach v zmysle vyhlášky MPSVR SR č. 508/2009 Z. a noriem STN 33 1500 a STN 33 2000-6.“

34. Žalobca však uvedené požiadavky, resp. označené listiny napriek tomu, že bol správcom dane vyzvaný na predloženie dôkazných prostriedkov, nepredložil a tým ani nepreukázal prítomnosť takto špecializovaných pracovníkov v priebehu modernizácie osvetlenia a ani záverečné uvedenie do prevádzky, resp. jej vykonanie, aby preukázal splnenie zákonných podmienok prevádzky kompetentnému stavebnému či elektroenergetickému dohľadovému orgánu. Listina z 30.09.2013 predložená v daňovej kontrole a označená ako „PREBERACÍ PROTOKOL“ nenahrádza podľa kasačného súdu príslušný certifikát.

35. Už vo svojej doterajšej judikatúre Najvyšší súd (najmä rozsudok sp.zn. 1Sžf/35/2016 zo dňa 30. apríla 2017) s ohľadom na stavebné práce a overenie ich výsledku zdôraznil, že :

„33. Pri uplatňovaní práva na odpočítanie DPH z dodávky alebo z iných činností týkajúcich sa stavby (§ 19 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z.) je nielen logické ale aj celkom legitímne (prirodené) požadovať od daňového subjektu (na rozdiel od stanoviska žalobcu vyplývajúceho z vyjadrenia k odvolaniu - vid' bod č. 24), že žalobca ako stavebník bude disponovať odbornou ako aj úradnou stavebnou dokumentáciou a znalosťou, kde a ako sa dotknuté stavebné činnosti vykonávali.

35. V uvedenej súvislosti preto musí Najvyšší súd zdôrazniť, že nepreukázanie vopred prebiehajúceho konania podľa Stavebného zákona môže oprávnene vyvolať spoločensky nežiaducu situáciu, že dotknuté osoby neboli prizvané na pripomienkovanie zámeru stavby vrátane obchádzania tak dôležitých ochranných prvkov zabudovaných zákonodarcom v právnom systéme, ktoré majú za účel ochranu významných celospoločenských hodnôt, ktorými ochrana života a životného prostredia najmä sú, a že ani neprebehlo odborné posudzovanie stavby, stavebných materiálov ako aj častí stavby (hore uvedený vysokozdvíhny výťah) na jej vhodnosť a dosiahnutie sledovaného účelu.

36. Správca dane pri pochybnostiach, či vôbec žalobcom deklarovaná stavba multifunkčného dvojskladu v komplexe budov nachádzajúcich sa na adrese [...]..... existuje, správne očakával, že žalobca, ktorý o sebe tvrdí, že bol stavebníkom pri uvedenej stavbe multifunkčného dvojskladu, unesie dôkazné bremeno a predloží relevantné dôkazy nielen o oprávnení vykonávať stavbu [vid' vyššie uvedené stavebné a užívacie povolenia s oporou v zákone č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon)], ďalej o zabezpečení a priebehu stavby (stavebný denník, výdavky s prevozom alebo zaobstaraním stavebného materiálu, certifikáty a protokoly zo skúšok), jej ukončení ako aj o jej existencii.

37. Aj pre Najvyšší súd je logické a nepochybné, že výstavba multifunkčného dvojskladu v tom rozsahu, ako je vymedzené v predmete zmluvy o dielo (vid' bod č. 4 a tam zmienené technické parametre stavby vrátane právnych a technických požiadaviek na vysokozdvíhny výťah), si vyžaduje vydanie stavebného povolenia v zmysle § 55 ods. 1 Stavebného zákona.

Ak takýmto povolením stavebník nedisponuje, je celkom logicky očakávaná reakcia mestského úradu, ktorý popri výkone funkcie stavebného úradu plní aj správcu miestnych daní (najmä daní zo stavieb), že bude od žalobcu požadovať nápravu takto zistenej situácie najmä v zmysle § 88 ods. 1 písm. b), resp. vyvodí sankčné dôsledky v zmysle § 106 ods. 2 a 3 Stavebného zákona.“

36. V uvedenej súvislosti kasačný súd zdôrazňuje s prihladnutím na objektívny charakter zdaniteľných obchodov (obdobne aj Súdny dvor vo veciach sp.zn. C-255/02 sp.zn. Halifax a spol. alebo sp.zn. C-285/11 Bonik či sp.zn. C-18/13 Maks Pen EOOD), že až preukázaním splnenia vecných a formálnych požiadaviek na vznik práva na odpočítanie dane je možné pristúpiť k preverovaniu podmienok jeho uplatnenia. Už iba predstavu, že na ploche klziska zimného štadiónu sa počas dlhšieho obdobia pohybujú plošiny s neurčitým počtom pracovníkov určitej špecializácie v neskorých nočných hodinách mesiacov august a september 2013, resp. sú možno medzi a nad hlavami trénujúcich hokejových hráčov

rôznych vekových kategórií odstavené tieto plošiny, aby sa svietidlá menili, ktoré možným pádom z výšky ohrozujú ich bezpečnosť, bez toho, aby si niekto z prítomných osôb na zimnom štadióne vôbec tohto pracovného ruchu všimol, alebo ho dosvedčil, musí kasačný súd pri najlepšej vôli označiť ako mimoriadne zvláštnu.

37. Takisto zistenia správcu dane získané od Mestského úradu Piešťany (odpoveď z 30.12.2014), t.j. oznámenie, že mesto Piešťany ako prenajímateľ každoročne kontroluje vykonanie a zaradenie investičných akcií resp. technického zhodnotenia žalobcom (viď priložené Záznamy z obhliadky ZŠ z rokov 2011 až 2014) a súčasne predloženie analytickej evidencie údržby a opráv vykonávaných žalobcom na zimnom štadióne v roku 2013 v celkovej sume 86.522,15 € v žiadnom prípade nevyvracajú pochybnosti správcu dane o reálnom vykonaní modernizácie osvetlenia. Rovnako mesto Piešťany potvrdilo, že od žalobcu ako nájomcu nedostalo doposiaľ žiadnu žiadosť na odsúhlasenie investície označenej ako „doplnenie LED osvetlenia“.

38. Za tejto situácie sa potom požiadavka správneho súdu na preverenie skutkového stavu opodstatnene javí ako nadbytočná. Je celkom zrejmé, že nielen pasivita žalobcu, ktorý mal na prvom mieste správcovi dane prezentovať, kde sa nachádzajú ním tvrdené doplnené svietidlá, a túto realitu potom doplniť príslušným dokumentárnym dokazovaním (stavebný denník, odborná spôsobilosť pracovníkov dodávateľa služby, resp. dodávateľa zariadenia spolu s príslušnými preberacími certifikátmi), ale aj účtovné zápisy potvrdzujú závery žalovaného, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

39. Tiež je nepochybné, že správca dane preveroval pobyt konateľa subdodávateľa žalobcu Z. Y. S. zákonným spôsobom cez súčinnosť s orgánmi polície (viď závery správneho súdu v bodoch 25 a 26. napadnutého rozsudku). Už samotné zistenie služby konajúcej hliadky policajného zboru, že menovaná osoba tam 2 roky od mája 2014 nemala bývať, pričom preverované zdaniteľné obdobie bolo september 2013, t.j. ani nie rok spätne, v kasačnom súde potvrdzuje názor správcu dane, že subdodávateľ žalobcu nebol za týchto podmienok schopný technickú podporu zápasov vykonávať, resp. priamo zabezpečiť dodávku 24 ks svietidiel. Tomu prisvedčuje správcovi dane zistená telefonická nedostupnosť konateľa subdodávateľa, faktické zrušenie sídla subdodávateľa žalobcu v Nitre ako aj naznačené úmrtie Ing. Y. S. vo výpovedi zo dňa 13.02.2014, nakoľko fungujúce kontakty medzi obchodnými partnermi sú predpokladom riadneho plnenia zdaniteľných obchodov.

40. Kasačný súd musí aj potvrdiť správne právne posúdenie výpovede konateľa dodávateľa služby, pán N. E., nakoľko menovaný konateľ počas svojho výsluchu dňa 26.05.2014 uviedol, že revízne správy nepožadoval, odmietol, že by sa pri týchto činnostiach mal vykonávať stavebný dozor, ale na druhej strane na zimnom štadióne kontroloval, či je všetko dobre namontované. Tiež uviedol, že sa dohodol s konateľom dodávateľa zariadenia pánom T., ktorý mal všetky potrebné práce vykonať podľa projektovej dokumentácie.

41. Aj pre kasačný súd sú výpovede konateľa dodávateľa služby nevhodné. Na jednej strane poukazuje na projektovú dokumentáciu a potvrdzuje, že sa podľa nej postupovalo, t.j. vrátane splnenia jej bodov 6. a 7., avšak vo vzťahu k správcovi dane ju nemá k dispozícii, odmieta za prítomnosti žalobcu, že by malo ísť o stavbu, kde sú imanentné náležitosti stavebné povolenie, akceptovaná projektová dokumentácia stavby, stavebný dozor, ktorý zaznamenáva podstatné skutočnosti do stavebného denníka a kolaudačné rozhodnutie, resp. pripojená je odborná správa od kvalifikovanej osoby. Celú činnosť naopak označuje za montáž.

42. Čo sa týka ceny modernizácie, kasačný súd s podporou vo vyjadrení konateľa spoločnosti EDECON, s.r.o., ktorý uviedol, že nešlo o rozsiahle práce, potvrdzuje, že už iba bežným porovnaním bez odborných znalostí pre kasačný súd vychádza, že oproti žiadosti žalobcu zo dňa 12.02.2010 (viď príloha č. 5) na schválenie výmeny osvetlenia na Zimnom štadióne v Piešťanoch, kde žalobca uviedol predpokladané náklady na výmenu celého pôvodného osvetlenia za nové osvetlenie na základe jeho odhadu v sume 100 -165.000,-- €, pričom tvrdené doplnenie 24 ks pôvodných svietidiel o 3 roky neskôr takmer 3 násobne prekračuje túto sumu, takýto nepomer pôvodnej a novej ceny pre kasačný súd

spochybňuje tiež splnenie podmienok pre vznik práva žalobcu na odpočítanie.

43. Navyše v tejto súvislosti musí kasačný súd v zhode so žalovaným poukázať aj dôkazné bremeno žalobcu preukázať výšku ceny modernizácie pod podmienkou, že bola skutočne vykonaná.

44. Ďalej sťažovateľ namieta, že sa správny súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.). V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že v zmysle ústavných princípov (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) pod ustálenou rozhodovacou praxou je nutné chápať aj doterajšiu rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (viď bod č. 9) vykonávanú podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ak je právny predmet súdneho prieskumu totožný pri obdobnom skutkovom stave.

45. Naopak s kasačným dôvodom uvedeným pod § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. (t.j. nesprávne právne posúdenie veci /merita/) ako už bolo vyššie uvedené, zákonodarca spája právnu situáciu, kedy krajský súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) aplikuje právnu normu v merite veci bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu.

46. Po oboznámení sa s textami uvedených rozhodnutí (viď bod č. 16) sa kasačný súd stotožňuje so sťažnosťami bodmi v tom, duchu, že správny súd sa dostatočne nepridržiaval záverov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dôkaznom bremene v daňovej kontrole a v daňovom konaní.

V.

47. Kasačný súd vzhľadom na dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok nespĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu nedostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod právo Únie a judikatúru Súdneho dvora nebola riadne správnym súdom odôvodnená. Uvedené rozhodnutie finančného orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že sťažovateľ nespĺňa zákonné podmienky pre uplatnenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu únieového práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné súdny prieskum prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

48. Sťažovateľ ako aj žalobca argumentoval rozhodovacou činnosťou Súdneho dvora, ktorá je pre oblasť dane z pridanej hodnoty mimoriadne rozsiahla. Pre správne posúdenie vecí podľa názoru kasačného súdu nie je podstatné, koľko „judikátov“ ten ktorý účastník cituje, ale rozhodujúce je, čo z týchto rozhodnutí Súdneho dvora je možno aplikovať na preskúvanú vec, teda k akým právnym záverom s ohľadom na obdobné skutkové okolnosti prípadu a relevantnú právnu úpravu správny súd v tam riešenom prípade dospel, a ako následne tieto právne závery dopadajú aj na preskúvanú vec.

49. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už vo vyššie citovaných právnych názoroch, pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov,

najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

50. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania by bolo potrebné.

51. O práve na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nastalo.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Podľa § 467 ods. 2 S.s.p. platí, že ak kasačný súd zmení rozhodnutie krajského súdu, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).